

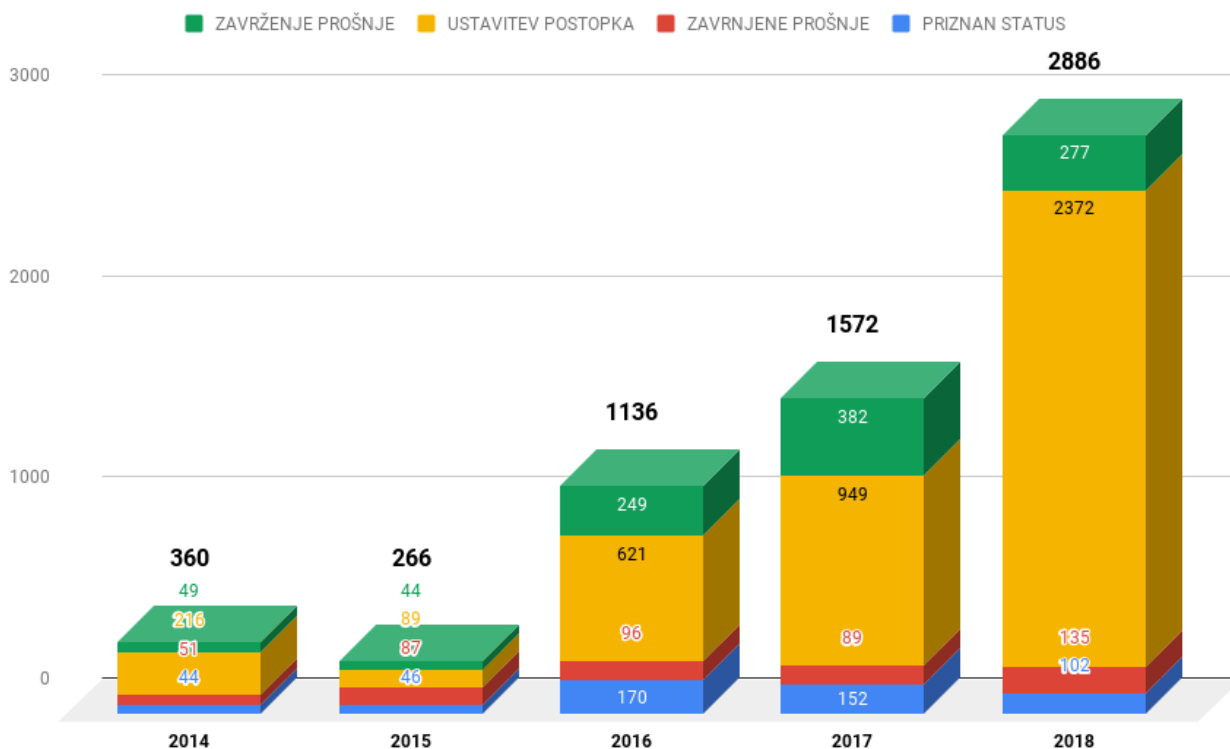
Leto 2018: Naš azilni sistem v službi kriminalnih združb

Skoraj vsi prosilci za mednarodno zaščito (azil) so našim oblastem lani izginili. Od 2886, o katerih prošnjah je notranje ministrstvo odločilo, so v 2372 primerih ustavili postopke. To se zgodi, ko "azilantov" preprosto odidejo na Zahod. Notranji minister **Boštjan Poklukar** (LMŠ) je konec novembra lani ocenil, da velika večina migrantov prihaja organizirano, s pomočjo kriminalnih združb, ki se ukvarjajo s tihotapljenjem in dodal: "To je postal posel številka ena v regiji in hkrati naš največji izziv." V večini preostalih primerov, ko postopkov zaradi izginotja niso ustavili, so na MNZ prošnje za mednarodno zaščito zavrgli ali zavrnili. Le 102 prosilca sta zaščito dobila. Pravica do mednarodne zaščite se je v Sloveniji skoraj povsem sprevrgla v orodje kriminalnih združb, da pretihotapijo migrante na Zahod s finančno pomočjo slovenske države, ki plačuje nesmiselne postopke in nastanitve.

Večina s pomočjo kriminalnih združb

Kar 1738 prosilcev za azil je lani prišlo iz le treh zelo oddaljenih držav: Pakistana, Alžirije in Afganistana. Številke o rasti zlorab v zadnjih letih so takšne:

Povečevanje števila zlorab azilnega sistema v zadnjih letih

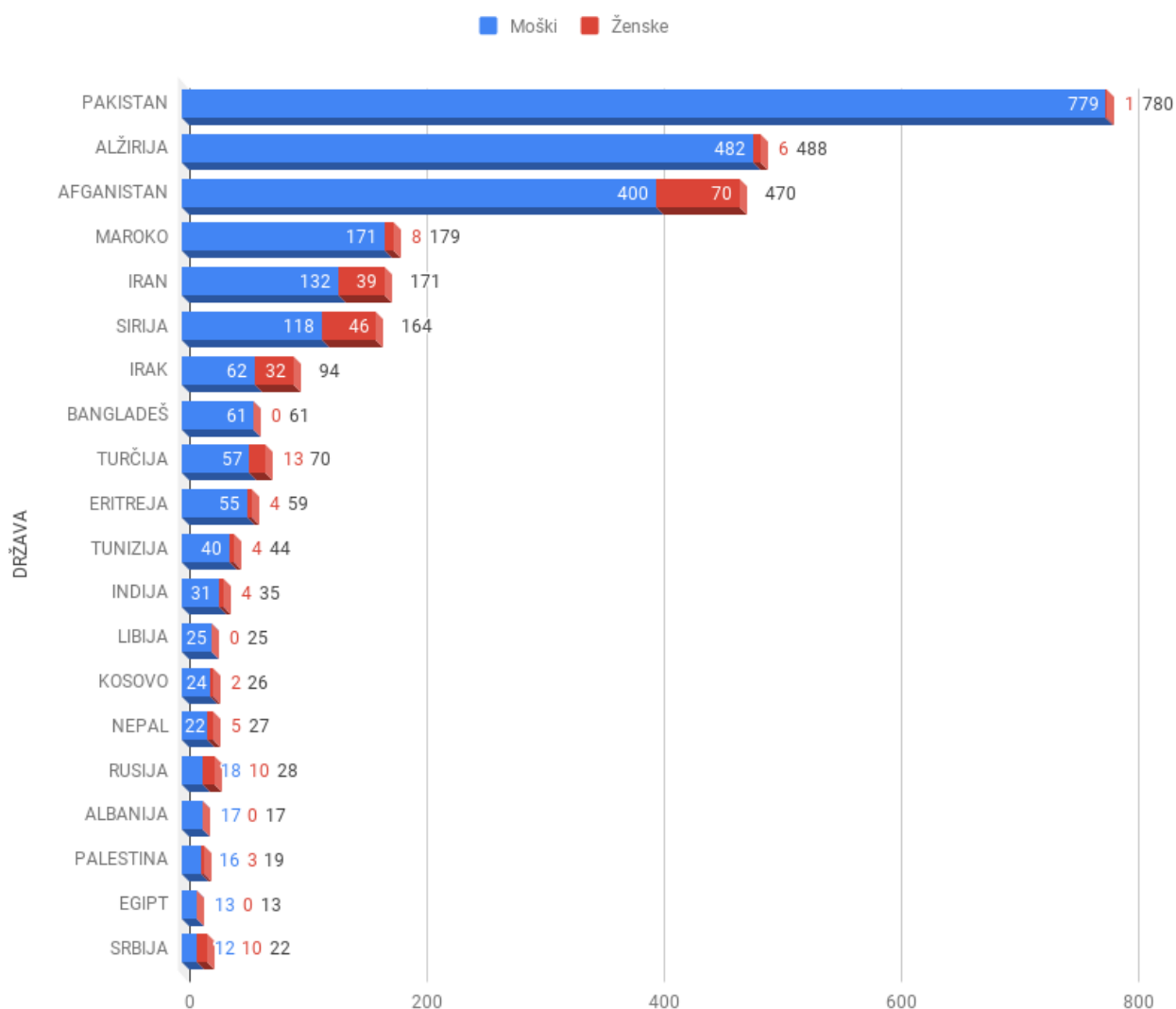

Oblasti vedo, da gre za zlorabo sistema. Na to je povsem naravnost opozorila že prejšnja notranja ministrica **Vesna Györkös Žnidar** (SMC) z oceno, "da so evropske meje propustne in ne služijo svojemu namenu omejevanja vstopa tistim, ki ne potrebujejo zaščite ali ne izpolnjujejo pogojev za vstop". Dodala je: "Takšno stanje ogroža temeljna načela EU, saj je migrantom dovoljen vstop in gibanje po EU ter izbira države, v kateri zaprosijo za mednarodno zaščito. To prakso, ki jo imenujemo tudi azilni šoping, je treba na vsak način preprečiti. Beseda azil sama po sebi ne bi smela avtomatično na široko odpreti vrat za vstop v EU." V Slovenijo jih še vedno odpira vsem, ki jim uspe prečkati mejo mimo mejnih prehodov. Število vseh, ki so prišli čez mejo, za lansko leto še ni dokončno znano, verjetno pa bo nekaj pod deset tisoč. Približno polovico jih država takoj vrne. Slaba tretjina zahteva azil. In potem "uspešno" nadaljuje pot naprej na Zahod. Od kod je lani prišlo največ prosilcev za azil, si lahko ogledate na zemljevidu (z miško nad obarvanimi državami

lahko prikličete število prosilcev za azil v lanskem letu):

Čeprav so podatki o zlorabah azilnega sistema znani in z notranjega ministrstva opozarjajo, da naš sistem zlorabljuje kriminalne združbe, se ne spremeni nič. Možnosti ima država, če migrantov ne ustavijo že prej, le dve. Ali da bolje varujejo mejo, da bi preprečili nezakonite vstopne ali da spremenijo ureditev, ki povsem očitno služi napačnemu namenu. Za zdaj niso storili nič. Cilj v koalicijski pogodbi vladajočih je obraten, radi bi podrli ograjo na meji in ne povečali nadzor. Položaj je, kot je decembra ob dnevu migrantov povedala takrat še direktorica urada za begunce **Mojca Špec Potočar**, z izginjanjem velikanske večine prosilcev za mednarodno zaščito takšen: »Njihova prostovoljna odločitev je, da odidejo in mi temu ne moremo nasprotovati.« Potočarjevo je vlada dva dni po tej izjavi razrešila in za vršilca dolžnosti šefa urada imenovala **Dušana Lužarja**. A Lužarju bodo uhajali enako. Sam ne more nič ne more storiti. Podatki od kod je največ prosilcev za zaščito in kako je s spolno uravnoveženostjo prosilcev, večinoma so moški, so takšni:

Od kod je prišlo največ migrantov, ki so v letu 2018 prosili za zaščito v Sloveniji

Pregled števila vlog za mednarodno zaščito po mesecih v lanskem letu, z upoštevanjem izvora prosilcev, je takšen:

Število prosilcev za azil po mesecih in po državah od koder jih je največ

